

חכמת שלמה

תורות וסיפורים של ר' שלמה קרליבך

"יברך ה' וישמרך... וישם לך שלום"

כי לא יכולים להביא שלום לאנשים שהם במחלוקת, גם אם אני יטעון ויצעק כמותם, איך יבוא שלום אם גם אני יחלוק כמותם, אלא מה שאני צריך לעשות, צריך להגביה את כולם למדרגה עליונה, אפילו לפי שעה, כי איך יכולים לעשות שלום באותו מדריגה שחלקו, וזה זישם לך שלום, שהשי"ת יתן לנו הזכיה, שכל מי שאני פוגש אביא שלום עליו, בזה שאני מגביהו בדברים טובים ודברי חיזוק בשמחה, כי האנשים אוהבים ביותר מי שיוכל להגביהו משפל מצבו, וזה מדריגת שלום, דהיינו "עושה שלום במרומיו" רק כשזה במרום כשמרימים את כולם למדרגה עליונה לשמי השמים, אז הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

וביום הגדול שכולנו מחכים לזה, בביאת המשיח, איך יהיה שלום פתאום בעולם? איך יפסוק כל השנאה והמחלוקת בעולם, רק ע"י שהשי"ת יגביה אותנו במדרגה עליונה כל כך ונקבל עיניים חדשות ברום המעלה ונראה את גודל צדקת ומעלת חברנו, ויה"ר שנזכה לשלום האמיתי ביננו בביאת הגואל צדק המבשר שלום במהרה בימנו אמן!

* * *

התורה הקדושה נפתחת באות ב' – "בראשית", אמרו חז"ל כי הב' מורה על ברכה, שהקב"ה ברא את העולם וכל מה שבתוכה ע"י ברכה, וכל סדרי בראשית מתנהגת והולכת מברכתו יתברך, השמש והירח מסתובבים בלי הכרח וכפיה אלא בברכתו של הבורא 'ששים ושמחים לעשות רצון קונם', כי אם כופים עליך איך עושים בשמחה?

כי הכפייה בא מעץ הדעת, ועץ הדעת זה נעשה בעצבות, אבל את עץ החיים עושים בשמחה וברצון, לכן בכל יום בבוקר אחר ברכת התורה אומרים 'יברך ד' וישמרך' כי קיום ולימוד התורה הוא על פי ברכת ד'.

כי הכפייה בא מעץ הדעת, ועץ הדעת זה נעשה בעצבות, אבל את עץ החיים עושים בשמחה וברצון, לכן בכל יום בבוקר אחר ברכת התורה אומרים 'יברך ד' וישמרך' כי קיום ולימוד התורה הוא על פי ברכת ד'

הכוהנים, וכן אב המברך את בנו מרים את ידיו על ראשם לומר להם כי הוא לא כופה עליו רק בברכת ד' העמוקה מני ים יושפע עליו להיות נשמר מכל המזיקים, ויזכה לקיים את התורה והמצוות בחן וחסד, וזה יביא שלום עליו ולכל העולם כי אי אפשר להכריח שלום בעולם רק בברכה זישם לך שלום.

ברכת כוהנים מסתיימת בזישם לך שלום, דהיינו שלרגע אחד בשעת קבלת השפע, נהיה כל כך קרובים להשי"ת כאחת ממש, וזה זישם לך שלום,

סיפור נשמה

סיפור ר' שלמה קרליבך

יום אחד, היה ר' דוד מלעלוב מהלך ברחוב, עם אחד מתלמידיו הגדולים, ר' יצחק מוורקה.

כולם יודעים שהלעלוב היה איש חברותי מאוד ונעים הליכות, והוא היה נוהג לומר 'שלום' לכל אדם שפגש. כך שכאשר הוא והוורקה עברו ליד ילד אחד, עצר ר' דוד ואמר לו: 'בוקר טוב לך, ילד מתוק! הילד השיב: 'בוקר טוב גם לך רבי'. הלעלוב חייך אליו והמשיך בדרכו. הלעלוב והוורקה המשיכו ללכת בנחת. כחצי שעה אחר כך, פתאום הם שומעים אנשים רצים אחריהם, הם פנו לאחוריהם, והנה – משפחה שלמה! אבא, אמא, שבעה ילדים, ועוד אשא זקנה – כנראה הסבתא...

הרביים המתינו להם, ואז שאל אותם הלעלובר: 'מה קורה? יש איזו בעיה?' רבי' קרה האב שהוא מתנשף, 'רצינו להודות לכם, על שריפאתם את הבן שלנו. נעבעד, הוא חירש מלידה, והוא מעולם לא הוציא מילה מפיו.

אבל עכשיו הוא נכנס הביתה ודיבר! והוא גם שומע! סיפר האב: 'לא יכולנו להאמין. שאלנו את בנו מה קרה, והוא סיפר לנו שמישהו אמר לו 'בוקר טוב' ברחוב, ואז-לא רק שהוא שמע אצ הברכה הוא גם ענה עליה. ומאז הוא שומע ומדבר. שאלנו אותו דיבר אליו. הוא לא ידע מי אתם אבל הוא נתן לנו תיאור שלכם. אז רצנו מהר אליכם כדי להודות לכם על שחוללתם את הנס המופלא הזה לבן שלנו.'

ענה ר' דוד מלעלובר: 'האמת היא שלא חוללתי את הנס הזה. תנו לי להסביר לכם. תארו לכם מה אני וידידי ר' יצחק וורקר היינו חושבים אילו אמרנו 'שלום' לבנכם לא היה עונה לנו. היינו חושבים, חלילה, שהוא חצוף, שאין לו דרך-ארץ. אבל ריבנו של עולם יודע שאני אוהב כל יהודי, והדבר הכי קשה עלי בעולם הוא לחשוב משהו רע על יהודי. כנראה שבזכות זאת החזיר ריבנו של עולם לבניכם את השמיע ואת הדיבור: הוא רצה לחסוך מאיתנו את הצער הגדול שבמחשבה לא טובה על יהודי אחר. הוסיף הלעלובר: 'האמינו לי: זה שדה שמר את ליבי מלחשוב אפילו לרגע מחשבה רעה על ילד יהודי- זה הנס הגדול ביותר!'

מאת שמואל זיין

לב השמים נקודה להתבוננות

ר' שלמה קרליבך וטיהור הלב מכעס:

'אין אדם עומד על דעת רבו עד 40 שנה...' ר' שלמה דיבר כל הזמן על כך שהמפתח לגאולת הפרט והכלל היא טיהור הלב מכעס. לקח לי הרבה שנים להתבונן בדבר ברצינות ולהבין שלא מדובר רק בלהפסיק לכעוס ולהתעצבן. מדובר בטיהור מ'חומר' ממשי שיושב לי עמוק בתוך הלב.

קל להתחרט על כעס שכעסת על מישהו מולו, מפני שאתה מבין מהר שלא הוא כלום בכעסך, רק הזקת. אבל החידוש הגדול הוא שגם כשאתה מתעצבן בינך לבין עצמך, אתה מקרין בעולם את החומר הנורא הזה הנקרא כעס, והוא מזיק לך ולעולם. קשה להיטהר ממנו, מפני שאתה מרגיש שכעסך מוצדק, שזהו 'כעס קדוש'. אנחנו חיים בעולם בו - במיוחד אם אתה גם ימני וגם דתי - יש המון דברים מרגיזים: תעמולת שקר, שנאת ישראל (אפילו מצד יהודים), עוולות שונות, התבזות לאומית נוראה, וכו'. אבל אליבא דר' שלמה קרליבך זצ"ל, יסודה של עבודת השם אמיתית היא - לטהר את הלב שלי לגמרי מכעס. לגמרי. התחלתי לעבוד על זה בימים האחרונים, והתוצאות מדהימות בעומקן. פתאום הבנתי שלא הביקורתיות שלי מייצרת כעס, אלא הכעס הטמון עמוק בתוכי מייצר ביקורתיות.

יכולתי להביא כאן ראיות ואסמכתאות רבות מראשונים ואחרונים בנושא הזה, אבל בשביל מה? 'הבא ליטהר מסייעין אותו, ויבין מעצמו שזוהי האמת לאמיתה, ומי שלא רוצה ליטהר ימצא תירוץ כנגד כל ראיה. טיהור הלב מכעס, זוהי מין 'קבלת עול מלכות שמיים' כזאת: אני לא כועס בשום אופן, אני שומר על שקט פנימי, ענווה. אז מה, אני נשאר כאבן דומם, ללא חיים? חלילה - אני ממיר את הכעס בהכנעה, בחמלה, בכאב, בהתבוננות, בתפילה. ואחרי שקיבלת על עצמך שלא לכעוס בשום אופן אפילו בליבך פנימה, פתאום אתה נוגע ברובד חדש בליבך, ב'לב בשר' שבך, פתאום אתה מתמלא לימודי זכות חדשים על אלה שאמורים להכעיס אותך, לימודי זכות כאלה שלא שיערת קודם, והלב מתחיל להתמלא בחום של אהבת ישראל.

טוב, יש עוד המון מה לכתוב על הנושא, אבל אין המדרש עיקר אלא המעשה. רק דבר אחד אוסיף: אני משוכנע לחלוטין שכאשר נהיה גדודים גדודים של 'מאמינים שאינם כועסים', נחולל מהפך אדיר בעם ישראל. נכון, בשביל זה צריך אמונה אדירה בכוח הרוח, וגם זה חלק מהעניין. מכל מקום, אני מאמין שכך תוכרע גם מלחמת האמונות והדעות: המחנה הלא-כועס, וממילא האוהב, וממילא השמח תמיד, הוא זה שינצח. כי בכך יוכיח שהוא המחובר לאלוהים חיים, למי שעליו נאמר 'טוב ה' לכל ורחמו על כל מעשיו'.

לתרומות הערות והארות ולקבלת העלון למייל: 7carlebach@gmail.com, 054-8140220 (נתנאל)

נערך ע"י נתנאל גואלמן, השיחה לקוחה מהאתר של קשר- www.box.com/rashban

הסיפור לקוח מספר 'לב השמים' של חנוכה.

לעילוי נשמת: ר' אלעזר בן ר' גדליהו, חמדה בת ציפורה פייגא, חייה יהודית בת הרב שלמה זלמן, ר' משה בן ר' זכריה, תמר בת ר' חיים שלמה, אברהם בן ר' אהרון צבי, זצ"ל.